

Dosarul nr. 2ra-1141/22
2-21139346-01-2ra-22082022

Prima instanță: (Judecătoria Edineț, sediul Central) Gh. Bîrsan
Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

Î N C H E I E R E

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Pleșca Inga, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Pleșca Inga împotriva lui Țopa Ion, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Edineț cu privire la decăderea din drepturile părintești, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 iunie 2022,

c o n s t a t ă :

La 21 septembrie 2021, Pleșca Inga a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Țopa Ion, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Edineț cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii, Pleșca Inga a menționat că la XXXXX a desfăcut căsătoria cu Țopa Ion, iar copilul minor, XXXXX, a rămas la educația și întreținerea mamei.

De asemenea, a invocat că pârâtul manifestă atitudine de neglijență față de creșterea copilului.

În acest sens, a reiterat că Țopa Ion a acumulat restanță la plata pensiei pentru întreținerea copilului minor în sumă de 78 240 de lei, ceea ce denotă că pârâtul manifestă o atitudine iresponsabilă față de copil.

Reclamanta Pleșca Inga a solicitat decăderea lui Țopa Ion din drepturile părintești față de copilul minor, XXXXX.

Prin hotărârea Judecătoriai Edineț, sediul Central din 18 februarie 2022, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Pleșca Inga.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că, Pleșca Inga a fost în relații de căsătorie cu Țopa Ion, în rezultatul căreia, XXXXX.

Ulterior, la 09 ianuarie 2016 căsătoria a fost desfăcută, iar prin ordonanța Judecătoriei Edineț din 05 septembrie 2011, s-a dispus încasarea de la Țopa Ion în beneficiul reclamantei pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXX în mărime de $\frac{1}{4}$ din toate veniturile lunare, începând cu data de 01 septembrie 2011 până la atingerea majoratului copilului.

De asemenea, instanța de fond a concluzionat că argumentele aduse de către reclamantă în susținerea acțiunii precum că pârâtul nu a contribuit, de o perioadă de timp, în nici un mod la educația copilului minor, nu s-a interesat de starea materială a copilului, nu a achitat pensia pentru întreținerea copilului minor, stabilită prin ordonanța Judecătoriei Edineț din 05 septembrie 2011, sunt declarative, lipsite de relevanță și nu indică asupra necesității decăderii tatălui copilului înscris în certificatul de naștere a copilului din drepturile sale părintești.

La caz, instanța a reținut că, pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la educarea și întreținere, este necesară existența unor probe concludente și pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la educarea și întreținerea copilului său minor, fapt nerealizat în speță.

Astfel, prima instanță a concluzionat că, lipsirea pârâtului de drepturile părintești fără motive temeinice justificate, care sunt expres prevăzute de lege, ar constitui în sine o lezare a dreptului ultimului la respectarea vieții private și de familie, or, măsura decăderii din drepturile părintești nu se aplică în mod arbitrar, fiind necesară asigurarea unui just echilibru între drepturile în concurs, în acest caz, dreptul la viața de familie și interesul superior al copilului.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 iunie 2022, s-a respins apelul declarat de Pleșca Inga și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 18 februarie 2022.

La 06 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Pleșca Inga, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurenta, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond, precum și faptul că instanțele au dat apreciere incorectă situației de fapt.

De asemenea, a menționat că instanța de fond neîntemeiat a respins acțiunea și nu a luat în considerație toate circumstanțele importante, a aplicat eronat analogia legii, fără a analiza toate probele pe caz.

În opinia recurente, intimatul Țopa Ion a încălcat prevederile art. 67 lit. a), c), g) și h) din Codul familiei și prin urmare poate fi decăzut din drepturile părintești.

Astfel, recurenta a specificat că instanța de fond nu a calificat corect, din punct de vedere juridic acțiunea cu care a fost investită, fapt ce a dus la emiterea unei soluții greșite.

La 22 august 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Edineț la data de 25 august 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție (f. d. 15

Vol. II), iar plicul expediat în adresa lui Țopa Ion a fost restituit cu mențiunea ”plecat” (f. d. 16-17 Vol. II).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 23 iunie 2022.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 06 iulie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Pleșca Inga, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Pleșca Inga, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh